

De jonge Flapper was een der eersten die aan het postulaat voor missiebroeders, te Gerra (Nederland) kwam aankloppen. Een stoere Fries, met een hoekig gelaat, een blonde ringbaard, een paar heldere ogen. Na zijn postulaat begeeft hij zich naar Maison-Carrée (Algiers) en ontvangt er het habijt der Witte Paters, met de naam van Broeder Willibrord. Eens het noviciaat door, was hij enige tijd werkzaam in het Noorden van Afrika, totdat hij te Marseille scheep ging (12 mei 1893) met als bestemming het Apostolisch Vicariaat Tanganyika. De karavaan verlaat Bagamoyo op 14 juli en komt reeds op 31 oktober te Karema aan. Een paar dagen later is hij behouden in de nieuwgestichte missie van Boudewijnstad. In de maand mei 1894 vinden we hem daar in volle bedrijvigheid: « Ik ben (hier) zowat van alles, schrijft » hij, bakker, kok, zinger en bedwinger, portier, » inkoop van eten voor meer dan 200 weezen, » reftermeester, timmerman en metselaar... » Na het regenseizoen immers is Pater Roelens begonnen een groot huis in baksteen te bouwen. De Broeder heeft het bijzonder druk; want hij is « eerste klas » metselaar! Op 20 september stuurt hij uit Boudewijnstad een tweede brief naar het vaderland: « Wij beoefenen hier alle » soort van ambachten, schrijft hij. Kennen of » niet, men is wel verplicht het aan te vatten, » want een ander doet het niet in uw plaats... » Wij hopen ons nieuw huis te betrekken voor » dat de regentijd begint. Als dat klaar is, blijft » ons nog het grootste gedeelte van de boma te » bouwen over, als slaapzaal voor de vrijge- » kochte slaven en een andere voor de slavinnen- » netjes, stallen voor het vee, want wij hebben » ook schapen, geiten en zelfs koeien; dan nog » eenige varkenshokken en kooien voor hennen » en eenden ».

In het jaar 1895 moet gezorgd worden voor een klooster voor de Witte Zusters. Broeder Willibrord is wederom van de partij: « Op het » oogenblik zijn wij bezig met het bouwen van » een respectabel huis voor de Witte Zusters, » die wij hopen reeds binnenkort hier te zullen » zien, daar zij reeds lang naar hier op weg zijn ». Op gestelde tijd (december 1895) konden de Witte Zusters hun woonhuis te Boudewijnstad betrekken. In het jaar 1896 werd Broeder Willibrord voor een paar maanden naar Karema geroepen om daar het metselwerk van Broeder Wiro, gestorven op 12 april, te voltooien. Teruggekomen te Boudewijnstad, werd hij daar in de maand april 1897 aangetast door bloedwaterkoorts. Hij had er een grote zwakte uit overgehouden. Om te herstellen zond Pater Guillemé hem naar Mpala. Van daaruit is zijn vierde en laatste brief gedagtekend augustus 1897: « Wat zou ik graag hebben dat U hier » eens een kijkje kondet komen nemen; dan » zoudt u verbaasd staan over de groote werken » die hier uitgevoerd worden. Hier in Mpala zijn » wij thans bezig de kerk af te maken en de Broe- » ders hebben hier met behulp van de negers in » twee jaar tijd een gebouw opgetrokken, waar- » over de zwarten verbaasd staan. Ja zelfs de » Europeanen die hier passeeren beschouwen die » werken als wonderstukken ». De Broeder vertelt vervolgens dat hij naar Mpala geroepen werd om een huis voor de Witte Zusters te bouwen; want binnenkort komt Mgr Roelens terug en brengt ook Zusters uit Europa mee.

Uit die brief, zijn laatste, straalt een zo diepe godsdienstzin, gepaard met een zo grote nederigheid en tevens innige zielevreugde dat hij waard zou zijn hier op zijn geheel overgeschreven te worden. « Het leven is zoet voor ons, » schrijft de onvermoeide werker, en de dood » zal voor ons niet bitter wezen ». Dat is de dood ook niet geweest voor Broeder Willibrord. Op 4 september had de bloedwaterkoorts hem andermaal te pakken en drie dagen later reeds, des avonds tegen negen uur, gaf hij zeer zacht

en kalm zijn ziel aan God terug, door allen diep betreurd om zijn goedheid. Hij werd begraven in de zijbeuk der kerk te Mpala, eerste levende steen van de tempel die hij hielp bouwen voor zijn Meester. « Ik heb het » immer als een voorrecht beschouwd, schreef zijn » werkgezel, broeder Petrus Claver (Kersse- » maker), met hem te zamen te zijn geweest in » het postulaat van Gerra, in het noviciaat en » daarna in N.-Dame-d'Afrique en hier te Mpala. » Want overal stichtte mij Broeder Willibrord » door zijn eenvoud, zijn innige godsvrucht en » zijn blakenden ijver voor het welslagen der » missie. Hij is heilig gestorven daar hij als » Broeder-Missionaris heilig geleefd heeft ».

6 juli 1954.
P. M. Vanneste.

Geschriften. — *Brieven van Broeder Willibrord. Maandschrift der Witte Paters.* Boxtel (Nederland). Jaarg. 1894, blz. 160; 1895, blz. 14; 1896, blz. 111 en 1898, blz. 223.